

РЕШЕНИЕ

№ 14153

гр. София, 07.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 16.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8853** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на М. Г. Г., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат Н. И. С., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, против Решение №1040-21-721/23.09.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, връчено след като е образувано настоящото дело по повод Жалба вх.№ 1012-21-1284/23.09.2022 г. срещу „мълчалив отказ“ на директора на ТП на НОИ-С.-град да се произнесе по жалба вх. №1012-21-1155/17.08.2022 г. срещу Разпореждане №214-00-26229-9 от 04.08.2022 г. на длъжностното лице по осигуряването за безработица.

Излагат се доводи за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на оспорения административен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и административно производствените правила. Релевирани са доводи за незаконосъобразност на Разпореждане №214-00-26229-9 от 04.08.2022 г. Подробни съображения излага в депозираната жалба и уточнителни такива.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, представлява се от адвокат С.. По същество моли съда да уважи депозираната жалба по изложените в нея съображения. Претендира сторените по делото разноски и разноски

за заплатено адвокатско възнаграждение съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. Представя по делото и писмена защита, моли съда да се съобрази с приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза.

Ответният административен орган – Директор на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С.-град, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрисконсулт В., която излага доводи за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли Съда да потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на разноските, претендирани от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява, че със Заявление от 20.11.2020 г., М. Г. е сезирала административния орган с искане за отпускане ПОБ като е приложила заповед № 20201210/12.10.2020 г., издадена от "ЕСВИДО Т." ЕООД, ЕИК[ЕИК]. за прекратяване на трудовия й договор на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 13.11.2020 г.

При преценка правото на ПОБ и въз основа на данните в Р. и Регистъра на трудовите договори /Р./, длъжностното лице установява, че на 09.11.2018 г. в Р. има данни за подадено от "ЕСВИДО ТРАНС" ЕООД уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ за сключен на същата дата трудов договор с М. Г. Г., а на 17.11.2020 г. е подадено такова за прекратяване на трудовия договор, считано от 13.11.2020 г.

При проверката в Р. е установена подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурител "ЕСВИДО ТРАНС" ЕООД за М. Г. Г. за периода от 09.11.2018 г. до 12.11.2020 г., вкл., като за лице, работещо по трудово правоотношение, а за периодите от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г., вкл., като за лице, осигурено по договор за управление и контрол на търговското дружество. Съгласно данните от Търговския регистър, М. Г. не е вписана като управител на „ЕСВИДО ТРАНС” ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Във връзка с подадена през месец ноември 2019 г. информация от осигурителя в Р. за лице, осигурено по договор за управление и контрол на търговското дружество за периода от месец януари 2019 г. до месец септември 2019 г., вкл., в нарушение на законоустановените срокове за подаване на данните по чл.5. ат.4. т.1 от КСО, и с оглед предотвратяване на неоснователно изплащане на средства от фонд „Безработица” на ДОО, е изискано да се извърши проверка по разходите на ДОО в „ЕСВИДО ТРАНС” ЕООД, ЕИК[ЕИК] от компетентен орган.

На основание разпоредбата на чл. 54г, ад. 4 от КСО. е постановено Разпореждане №

214-00-26229-1 от 08.12.2020 г., с което е спряно производството по отпускане на ПОБ до извършване на проверката в осигурителя. Резултатът от проверката е обективиран в Констативен протокол № КП-5-21 -00880725/16.02.2021 г. на контролен орган при ТП на НОИ-С. град.

В хода на проверката, по отношение на подадените за жалбоподателката чрез дружеството данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, за периодите от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г., с вид осигурен "10" - управление и контрол на търговско дружество, е констатирано, че са некоректни. Издадени са Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г., за корекция на информацията и подаване на редовни данни от осигурителя с декларация обр. № 1 за М. Г. Г. за посочените по-горе периоди с код за вид осигурен "14" - лице, полагащо труд без трудово правоотношение. Задължителните предписания са обжалвани по административен ред и с Решение № 1040-21-302 от 16.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ - С. град са потвърдени като правомерно издадени. По реда на чл. 118, ал. 1 от КСО, решението е оспорено пред Административен съд - София град.

Предвид, че подадената от "ЕСВИДО ТРАНС" ЕООД. ЕИК[ЕИК] информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. с вид осигурен "10". попада в 18-месечния период по чл. 54а. ал. 1 от КСО, въз основа на който следва да бъде преценено правото на ПОБ и в 24-месечния период по чл. 54б, ал. 1 от КСО, от който се определи размера на ПОБ, длъжностното лице е приело, че преценката на правото и определянето на размера на ПОБ може да бъде извършена след разрешаване с краен съдебен акт на преюдициалния спор относно осигурителния статус на М. Г..

С Решение № 4372/02.07.2021 г. на АССГ, Трето отд., 54 състав по адм. д. 3461/2021 г.. влязло в сила на 22.10.2021 г., жалбата на „Есвидо транс“ ЕООД е отхвърлена в частта ѝ срещу Задължителни предписания № ЗД-1 -21-00880854/16.02.2021 г.

Междувременно с Разпореждане № 214-00-26229-5 от 28.07.2021 г. производството по отпускане на ПОБ по заявлението от 20.11.2020 г. е спряно до приключване на съдебния спор с влязъл в сила съдебен акт. По жалба от 18.02.2022 г. и предвид, че съдебният акт е влязъл в сила, с Решение № 1040-21-189/09.03.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град преписката е върната на длъжностното лице по чл.54ж, ал.1 от КСО за ново произнасяне съгласно влезлия в сила съдебен акт.

В изпълнение на решението, длъжностното лице е постановило Разпореждане №214-00-26299-6/18.03.2022 г., с което на основание чл. 55 от АПК производството по заявление за отпускане на ПОБ от 20.11.2020 г. е възобновено, тъй като с влезли в сила съдебен акт на АССГ по адм. д. № 3461/2021 г. и спорът относно осигурителния статус на жалбоподателката за относимите периоди за определяне на размера на ПОБ е решен.

При новата преценка е констатирано, че осигурителят "ЕСВИДО ТРАНС" ЕООД не е изпълнил задължителните предписания и корекция на данните в Р. не е направена.

С писмо изх. № 1029-21-2131# 1/08.03.2022 г. е изискана нова проверка и съдействие от компетентните контролни органи на ТП на НОИ-С. град за предприемане на действия за изпълнение от осигурителя на влезлите в сила задължителни предписания за корекция на данните.

Предвид констатираното, с Разпореждане № 214-00-26229-7 от 28.03.2022 г. на длъжностното лице отново е спряно производството по отпускане на М. Г. поради невъзможност за извършване на преценка по правото и размера на ПОБ, поради неизпълнени от осигурителя "ЕСВИДО ТРАНС" ЕООД задължителни предписания за корекция на данните в Р. за относимите периоди.

Разпореждането от 28.03.2022 г. е обжалвано на 30.03.2022 г., като с Определение № 1040-21 -284/07.04.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, производството по предявената жалба е спряно до изпълнение на задължителните предписания от осигурителя.

Поради неизпълнението на предписанията, по реда на чл. 349, ат. 1 от КСО на управителя на "ЕСВИДО ТРАНС" ЕООД - П. М. Б., е съставен Акт за установяване на административно нарушение № АН-1-01117928/19.04.2022 г. от контролен орган и е издадено Наказателно постановление № НГ-01-21-01157088/04.07.2022 г. на директора на ТП на НОИ - С. град, е което е наложена санкция „глоба“.

С предприетите действия за ангажиране на административнонаказателната отговорност на осигурителя се изчерпват правомощията на контролния орган, съответно на ръководителя на ТП на НОИ - С. град да принуди осигурителя да изпълни задължителните предписания за корекция на данните, които не са коригирани.

С жалба вх. № 1012-21-730/13.05.2022 г. на осигурителя до АССГ е направено искане за обявяване на нищожност на Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. и Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880865/15.02.2021 г. По жалбата е образувано адм. дело № 4675/2022 г. по описа на АССГ, по което е постановено Определение № 4522/06.06.2022 г., с което жалбата е оставена без разглеждане и производството по делото е прекратено. Определението на съда е влязло в сила на 05.07.2022г.

Определение № 1040-21-284/07.04.2022 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град е оспорено по съдебен ред от М. Г. пред АССГ, а образуваното съдебно производство е прекратено с Определение № 4120/23.05.2022 г. на АССГ по адм. д. № 4190/2022г., след оттегляне по реда на чл. 156 от АПК на оспорения административен акт.

След влизане в сила на съдебния акт за прекратяване на адм. д. № 4190/2022г., на 09.06.2022 г. по висящата жалба от 30.03.2022 г. е постановено Решение № 1040-21-584/02.08.2022 г. на директора на ТП на НОИ - С. град, с което е разпоредено възобновяване на производството по Заявление вх. № 214-00-26299/20.11.2020 г. на М. Г. Г. и преписката е върната на длъжностното лице по чл.54 ж, ал. 1 от КСО за произнасяне при съобразяване на всички относими факти и обстоятелства. В изпълнение на решението е постановено Разпореждане № 214-00-26229-8 от

04.08.2022 г., с което е възобновено производството по заявлението за отпускане на ПОБ и с процесното в настоящото производство Разпореждане № 214-00-26229-9/04.08.2022 г., е отпуснато ПОБ за периода от 13.11.2020 г. до 12.11.2021 г. в размер на 17.48 лв. дневно, без да е взет предвид осигурителния доход за периодите от време, през които жалбоподателката е следвало да се осигурява по без трудово правоотношение.

Разпореждане № 214-00-26229-9 от 04.08.2022 г. е издадено в изпълнение на Решение № 1040-21-584/02.08.2022 г. на Директора на ТП на НОИ-С.- град, с което е възобновено производството по подаденото Заявление вх. № 214-00-26299/20.11.2020 г. на М. Г. за отпускане на ПОБ с указание длъжностното лице да се съобрази с всички относими факти и обстоятелства.

При постановяване на оспореното в настоящото производство разпореждане, длъжностното лице е съобщило резултата от извършена проверка по разходите на ДОО на осигурителя "ЕСВИДО ТРАНС" ЕООД. ЕИК[ЕИК] за изясняване на осигурителния статус на заявителката, приключила с издаване на Задължителни предписания № ЗД-1-21- 00880854/16.02.2021 г. на контролен орган на ТП на НОИ-С. град, които са относими за определяне на размера на ПОБ предвид, че касаят подадените данни в Регистъра на осигурените лица (Р.) от осигурителя за периодите 01.01.2017г-28.02.2017г, 01.06.2017г. - 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. - 31.07.2020 г., които са от значение за размера на осигурителния доход, който следва да бъде взет предвид при определяне на размера на ПОБ.

С жалба вх. № 1012-21-1155/17.08.2022 г. на М. Г. Г. е обжалвано Разпореждане № 214-00-26229-9 от 04.08.2022 г. на длъжностното лице по осигуряването за безработица, с което е определен размера на ПОБ и срока за изплащането.

Жалбоподателката оспорва размера на осигурителния доход за периода от 01.11.2018 г. до 31.10.2020 г. — 14 511.83 лв., от който е определен размерът на отпуснатото й ПОБ като се позовава на данните за осигурителен доход, налични на сайта на НАП, съгласно които същият възлиза на 61 779.17 лв., а на сайта на НОИ сумата е в размер на 61 491.42 лв.

С жалбата М. Г. излага доводи, че е представила Договор за контрол на основание чл. 144, т. 3 от Търговския закон и анекси, съгласно които за периода от 01.11.2018 г. до 30.07.2018 г. е била осигурено лице на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО, в качеството си на Контрольор. Посочено е, че е налице пълно съответствие на осигуряването с Указанията за попълване на декларация Образец №1 „Данни за осигуреното лица“ към Приложение №1 към чл.2, ал.1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, според която за контрольорите на търговските дружества се подава осигуряване с код „10“ в Декларация обр. № 1, и че твърденията че следва да притежава качество единствено на управител се явяват неверни, респ. неоснователни и незаконосъобразни, позовавайки се на неверни заключения. В заключение моли своевременно да бъде постановено разпореждане, с което да и бъде преизчислен

размера на отпуснатото дневно ПОБ.

Административна процедура е завършена, като Директора на ТП на НОИ е съобразил изложената фактическа обстановка и е издал процесното Решение № 1040-21-721/23.09.2022 г., с което жалбата на М. Г. Г. е отхвърлена като неоснователна и недоказана, за което са изложени подробни мотиви.

От страна на решаващия административен орган е прието въз основа на установено по случая, че в резултат на осъществения последващ контрол по разходите на ДОО с влязъл в сила административен акт - Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. е безспорно установено, че за релевантния за определяне на размера на ПОБ период в качеството си на контрольор на "ЕСВИДО ТРАНС" ЕООД М. Г. Г. е следвало да се осигурява по без трудово правоотношение, поради което е безспорно установено, че данните за вид осигуряване в Р. следва да бъдат коригирани и подадени с код 14, вместо код 10.

За да постанови процесното решение решаващият орган е приел, предвид факта, че жалбата на осигурителя „Есвидо транс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № 1040-21-302 от 16.03.2021 г., с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21 -00880854/16.02.2021 г. е отхвърлена от съда с влязло в сила Решение № 4372/02.07.2021г. на АССГ по адм. д. 3461/2021 г., както и с оглед влязлото в сила Определение № 4522/06.06.2022 г. на АССГ по адм.д. № 4675/2022 г.. с което е оставено без разглеждане искането за обявяване на нищожност на същите задължителни предписания и за длъжностното лице по осигуряването за безработица е налице основание за преценка на правото на ПОБ и изчисляване на размера му. съобразно влезлия в сила съдебен акт. с който е потвърден като законосъобразен административния акт за корекция на данните в Р., независимо от обстоятелството, че същата не е била извършена от осигурителя. Приел е, че в конкретния случай е относимо обстоятелството, че с влязъл в сила съдебен акт Решение № 4372/02.07.2021 г. на АССГ по адм. д. 3461/2021 г. спорът относно законосъобразността на задължителните предписания е решен. В тази връзка решаващият орган е изложил мотиви, че с влизане в сила на предписанията на 22.10.2021 г. следва да се приеме, че действителния осигурителен статус на М. Г. Г. за периодите 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. и от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. е безспорно установен, както и обстоятелството, че по договора за управление и контрол тя не е подлежала на осигуряване за риска „Безработица“, защото лицата, които подлежат на осигуряване по без трудово правоотношение, за които следва да бъдат подавани данни с код 14 за вид осигурен, не са осигурени за този риск, съгласно чл.4. ал.3, т. 5 и 6 КСО.

Освен това предписанията не са прогласени за нищожни по направеното по-късно искане от осигурителя, с което спорът относно законосъобразността им е окончателно разрешен с влизане в сила на 05.07.2022 г. на съдебния акт за прекратяване на съдебното производство.

В тази връзка е изложено, че съгласно разпоредбата на чл.177, ал.1 от АПК решението има сила за страните по делото, а следващата ал. 2 от същата норма определя, че

актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда са нищожни.

Неизпълнението на влезлите в сила задължителни предписания от осигурителя "ЕСВИДО ТРАНС" ЕООД обуславя ангажиране на административнонаказателната отговорност на представляващия дружеството по реда на КСО, но и при наложена санкция, осигурителят може да не изпълни предписанията, което би пречило произнасянето по заявлението на жалбоподателя за отпускане на ПОБ неограничено във времето. Ето защо длъжностното лице по осигуряването за безработица се е съобразило с влезлия в сила съдебен акт, като при определяне на дневния размер на ПОБ от осигурителния доход за периода от 01.11.2018 г. до 31.10.2018 г. е изключило осигурителния доход за времето, за което данните в Р. са подадени с код 10 за вида на осигуряването.

В хода на съдебното производство е допусната и приета Съдебно-счетоводна експертиза по поставени от жалбоподателя въпроси, като от заключението се установява, че при включване на декларирания осигурителен доход по договора за контрол, подробно описан в експертизата за периода от м. 11. 2018 г. до 31.07.2020 г. осигурителния доход за релевантния период е 61 491.42 лв., от който вещото лице е определило, че дневния размера на ПОБ е 74.09 лв.

Съдът ще коментира приетото експертно заключение при излагане на правните си изводи.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи**:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл.149 от АПК вр. чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **неоснователна** по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, Съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК:

По изложените доводи за нищожност: Съдът намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентни административни органи в кръга на тяхната материална и териториална

компетентност.

Нормата на чл. 117, ал. 1 от КСО въвежда задължително обжалване по административен ред пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт на разпореждания от вида на процесното. На основание чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на ТП на НОИ е длъжен разгледа жалбата и да се произнесе с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването ѝ.

В процесното разпореждане на адресата изрично е указано, че може да го обжалва по реда на чл. 117, ал. 2 от КСО пред ръководителя на ТП на НОИ в 14-дневен срок от датата на получаването му. Изчерпването на административния ред за обжалване е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебното обжалване. Съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО на обжалване пред административния съд подлежи решението на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт по чл. 117, ал. 3 от КСО. Съобразно константната съдебна практика, подлежи на обжалване само решението на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, но не и формиран „мълчалив отказ“. В конкретния случай, не е налице „мълчалив отказ“, който да обоснове произнасяне от страна на съда. В разглеждания случай задължителният административен ред за обжалване е бил изчерпан с издаване на процесното решение, макар и постановено извън срока по чл. 117, ал. 3 от КСО.

Предмет на оспорване е Решение №1040-21-721/23.09.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане №214-00-26229-9 от 04.08.2022 г. на длъжностното лице по осигуряването за безработица, като правилно и законосъобразно.

Съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО, Паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. В случая от страна на ответния административен орган по делото е представена Заповед № 1015-21-79/16.03.2021 г., издадена от Т. В., Директор на ТП на НОИ С.-град, с която на основание чл. 54ж, ал. 1 вр. ал.3 вр. чл. 114, ал. 1-3 от КСО, съгласно правомощието на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт да определя длъжностните лица, издаващи разпореждания по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО е определено възлагане изпълнението на функциите на административни органи по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 и чл. 54, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО на съответните длъжностни лица от Отдел „Парични обезщетения за безработица и гарантирани вземания“ към Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ на ТП на НОИ С.-град. Видно от заповедта е, че сред тези длъжностни лица е и издателят на процесното

разпореждане. Служебно известно на съда е и заповед № 1712/17.08.2015 г., издадена от Управител на НОИ, с която Т. Б. В. е преназначен на длъжността Директор на ТП на НОИ С.-град.

Спазена е законово изискуемата писмена форма, същата е съобразена с формата, утвърдена от Управител на НОИ, съгласно неговите правомощия, регламентирани в разпоредбата на чл. 37, ал. 5, т. 2 от КСО, съгласно, която Управителят утвърждава задължителни за всички физически и юридически лица в страната инструкции, формуляри и други документи, свързани с провеждане на осигуряването във връзка с възложените на Националния осигурителен институт дейности. В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Поради, което Съдът намира, че не са налице основания за прогласяване нищожност нито на оспореното решение, издадено от Директор на ТП на НОИ С.-град, нито на потвърденото с него Разпореждане № 214-00-26229-9/04.08.2022 г.

По отношение на материалния закон, Съдът намира следното:

Съгласно новелата на чл.118, ал.1 от КСО предмет на съдебен контрол може да бъде решението на директора на ТП на НОИ.

Видно от мотивите на Разпореждане №214-00-26229-9 от 04.08.2022 г., с което е отпуснато ПОБ в размер на 17.48 лв. дневно, длъжностното лице се позовава на Решение №1040-21-584/02.08.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град и резултата от извършена проверка по разходите на ДОО на осигурителя „Есвидо транс“ ЕООД и влезлите в сила Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. на контролен орган при ТП на НОИ - С. град за корекция на вида на осигуряването на М. Г. в Р. за част от относимия за изчисляването на ПОБ период, като е прието, че за времето от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г., тя не е подлежала на осигуряване за риска безработица, тъй като е следвало да се осигурява по без трудово правоотношение. Дневното ПОБ е определено от осигурителен доход в размер на 14 511.83 лв. за периода от 01.11.2018 г. до 31.10.2020 г. (24 месеца, съгл. чл.54б, ал.1 от КСО) преди прекратяване на осигуряването, считано от 13.11.2020 г.

По делото не се оспорва, че задължителните предписания са влезли в сила след като е изчерпан предвидения в закона административен и съдебен ред за оспорването им.

С Решение № 4372/02.07.2021 г. на Административен съд - София град по адм. д. 3461/2021 г., влязло в сила на 22.10.2021 г., жалбата на „Есвидо транс“ ЕООД е отхвърлена в частта ѝ срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021г, В този смисъл, спорът между осигурителя и осигурителния орган /ТП на НОИ/ относно законосъобразността на издадените задължителни предписания е разрешен със сила на пресъдено нещо и следва

де приеме за безспорно установено между страните, че за релевантния период от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. относно изчисляване на размера на ПОБ, описан в задължителните предписания, през който М. Г. е била контролор на търговското дружество, следва да бъдат подадени коригиращи декларации обр.№ 1 с вид осигурен 14 (осигурено по без трудово правоотношение лице), вместо с код 01 по трудов договор и код 10 по договор за контрол. Осигурителят не е изпълнил предписанията, за което представляващия „Есвидо транс“ ЕООД - П. Б., е бил санкциониран на основание чл.349, ал.1 от КСО с глоба.

Представеното по делото съдебно решение на СРС, НО, с което е отменено наказателното постановление е неотнормимо по спора, тъй като касае ангажирането на административнонаказателната отговорност на управителя на дружеството за неизпълнение на предписанията и не обуславя заличаване на правните последици на Решение № 4372/02.07.2021 г. на АССГ по адм. д. 3461/2021 г., с което е решен въпроса относно осигурителния статус на М. Г. за периода, относим за определяне на правото и размера на ПОБ по подаденото през 2020 г. Заявление с вх.№214-00-26229/20.11.2020 г.

Решение на СРС, НО, с което е отменено наказателното постановление е неотнормимо към предмета на спора, тъй като касае ангажирането на административнонаказателната отговорност на управителя на дружеството за неизпълнение на предписанията и не обуславя отмяна или заличаване на правните последици на Решение № 4372/02.07.2021 г. на АССГ по адм. д. 3461/2021 г., с което е решен въпроса по същество относно осигурителния статус на М. Г. за периода, относим за определяне на правото и размера на ПОБ по подаденото през 2020 г. заявление с вх.№214-00-26229/20.11.2020 г.

Наличието на влязъл в сила съдебен акт, който потвърждава решението, с което е отхвърлено оспорването на Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. на контролен орган при ТП на НОИ - С. град и предвид отказа на осигурителя да се съобрази със съдебния акт и да изпълни указанията, дадени с предписанията, за длъжностното лице по осигуряването за безработица в ТП на НОИ-С. град, в чиято компетентност е предоставена преценката на правото и размера на ПОБ, възниква задължение да се съобрази с постановения съдебен акт. Горното следва да се приеме, въпреки, че не е извършена корекция на данните в Р..

С изключването на осигурителния доход за периода от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. през който М. Г. Г. е следвало да се осигурява по без трудово правоотношение, по което не подлежи на осигуряване за риска безработица, съгласно чл.4, ал.3, т.5 и 6 от КСО длъжностното лице правилно е определило, че осигурителният доход за периода от 01.11.2018г. до 31.10.2020 г. е в размера на 14 511.83 лв.

Неоснователна е претенцията на жалбоподателя, че мотивите на разпоредането били неотнормими и нищожни предвид нарушеното й право на

защита предвид, че не е участвала в производството по проверка на осигурителя.

Страна в производството по проверка по разходите на ДОО, в което са постановени задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. е осигурителят, а не осигуряваното лице, поради което за контролния орган на ТП на НОИ не възниква задължение да конституира осигурените лица като страни в производството. Документите, които са от значение при проверката се намират при осигурителя или са публично достъпни от търговския регистър. Осигуреното лице не може да даде сведения, които биха променили крайния извод на контролния орган, предвид че същия се позовава на документи, предоставени от осигурителя, които са необходими и достатъчни, за да се установи правилно ли са или подавани данни в Р..

Установяването дали е имало правно основание за подаването на данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в Р. и дали същите са коректни се реализира само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка/ревизия по разходите на ДОО при осигурителя. Декларирането на данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО с подаване на декларация обр. №1 не се ползва с презумпция за вярност, а при некоректно деклариране подадените данни подлежат на корекция на основание издадени задължителни предписания от контролните органи на НОИ (след като се касае за минали години, т.к. корекции могат да се правят от осигурителите само до 30 април на годината следваща годината, за която се отнася информацията).

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Р., въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи, вкл. и първични счетоводни документи във връзка с провеждането на осигуряването на лицето се намират от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи с оглед възложените им от закона дейности.

В случая е била извършена такава проверка и са издадени задължителни предписания за корекция на данните, които са влезли в законна сила. Безспорно по делото е установено, че задължителните предписания не са изпълнение от осигурителя, но длъжностното лице по осигуряването за безработица следва да се съобрази с тях независимо, че данните в Р. не са променени.

Разпореждане №214-00-26229-9 от 04.08.2022 г. на длъжностното лице по осигуряването за безработица, с което е отпуснато ПОБ в размер на 17.48 лв. за периода от 13.11.2020 г. до 12.11.2021 г. е издадено на основание чл.54ж, ал.1 от КСО във вр. с чл.54а, ал.1, чл.54б, ал.1 и чл.54в, ал.1 от КСО, като

правилно и законосъобразно е прието, че осигурителния доход за период от 01.11.2018 г. до 31.10.2020 г. е в размер на 14 511.8 лв. Длъжностното лице, правилно и обосновано е изключило от осигурителния доход декларирания за времето от 01.11.2018 г. до 31.07.2020 г. от договора за контрол на търговското дружество.

По делото бе приета Съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ) по поставени от жалбоподателя въпроси, като от заключението се установява, че при включване на декларирания осигурителен доход по договора за контрол, подробно описан помесечно на стр.6 и 7 от експертизата за периода от м. 11. 2018 г. до 31.07.2020 г. осигурителния доход за релевантния период е 61 491.42 лв., от който вещото лице е определило, че дневния размера на ПОБ е 74.09 лв.

При извършване на преценка по същество на настоящия спор следва да бъде съобразено, че по силата на решението на АССГ по адм. д. № 3461/2021 г., с което е отхвърлено оспорването на Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. доходът в размер на 46 979. 59 лв. (61 491.42 лв. - 14511,83 лв.) правилно и законосъобразно е бил изключен от длъжностното лице при изчисляване на дневното ПОБ, отпуснато за периода от 13.11.2020 г. до 12.11.2021 г., въпреки че данните в Р. не са коригирани. Предвид горното заключението на ВЛ е неотнормимо към изчисляване на ПОБ.

Съобразно изложеното, оспореното в настоящото съдебно производство Решение №1040-21-721/23.09.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град е правилно и законосъобразно, постановено при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с действащите материалноправни разпоредби по социално осигуряване. Същото е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО, отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК за форма и съдържание. Решението е мотивирано, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му и съображенията на директора на ТП на НОИ - С. град, въз основа на които е потвърдил оспорените по административен ред разпореждания на длъжностното лице по осигуряването за безработица.

Възражението за нищожност на разпореждането, което е потвърдено е оспореното решение е изцяло неоснователно и необосновано.

Разпореждането е издадено от компетентно длъжностно лице, надлежно оправомощено със Заповед № 1015-21-79/16.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ - С. град. Спазена е предписаната от закона форма, като е надлежно мотивирано с относимите в случая влезли в сила на 22.10.2021 г. Задължителни предписания № ЗД-1-21-00880854/16.02.2021 г. на контролен орган при ТП на НОИ - С. град, постановени след извършена проверка на контрола по разходите на ДОО на осигурителя. Правото на защита е своевременно и адекватно упражнено от М. Г.. Разпореждането е постановено при спазване на материалния закон - чл.54а, ал.1 и чл.54б, ал.1 от КСО, тъй

като предписанията за корекция на данните в Р. са от съществено значение предвид, че определят осигурителния статус на М. Г. за периода от 01.11.2018 г. до 31.10.2020 г. досежно осигурителния риск безработица. След като е безспорно установено, че по правоотношението си като контролор жалбоподателката не е осигурено лице по чл.4, ал.1, т.7 от КСО, а по чл.4, ал.5 и 6 от КСО, като упражняващо дейност по без трудово правоотношение, се установява, че за посочения период осигурителни вноски за фонд безработица не са били дължими. Обстоятелството, че такива са били неоснователно начислени и внесени не е основание да се приеме, че лицето е било осигурено за безработица. Длъжностното лице, действащо в условията на обвързана компетентност следва да се съобрази със задължителните предписания, касаещи релевантния за изчисляване на ПОБ период, след като същите са потвърдени в контролните административно и съдебно производство по чл.117, респ. чл.118, ал.1 от КСО. Разпореждането е постановено след изясняване на всички относими факти и обстоятелства, съгласно изискването на чл.35 от АПК, поради което не е налице и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да води до нищожност на разпореждането. Спазена е и целта на закона - ПОБ да се изчислява при спазване на закона т.е. само въз основа на осигурителния доход, за който са били дължими вноски за осигурителния риск безработица (чл.54б, ал.1 КСО), за да не се ощетява ДОО. Предвид горното жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

По разноските в производството:

С оглед изхода на спора заявеното от жалбоподателката искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски и разноски за заплатено адвокатско възнаграждение се явява неоснователно. На основание чл.78, ал.8 от ТПК вр. с чл.144 от АПК следва да се присъди в полза на ТП на НОИ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. Г., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат Н. И. С., САК, против Решение №1040-21-721/23.09.2022

г. на директора на ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА М. Г. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Териториално поделение на Национален осигурителен институт [населено място]-град сумата от 100 лева /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 119 във вр. с чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "б" от КСО.

СЪДИЯ: